بررسی سلامت و پایداری حوزه آبخیز طالقان با استفاده از مدل WHSI

پیام ابراهیمی [1,*]، محسن محسنی ساروی [2]، جمیله سلیمی کوچی [3]

*1 و *- نویسنده مسوول: دانش‌آموخته، دکتری علوم و مهندسی آبخیز، گروه احیا مناطق خشک و کوهستانی، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، رایانامه (ebrahimi1393@ut.ac.ir)*

2- استاد، دکتری علوم و مهندسی آبخیز، گروه احیا مناطق خشک و کوهستانی، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، رایانامه (msaravi@ut.ac.ir)

3-دانش آموخته دکتری علوم و مهندسی آبخیز دانشگاه تهران، کارشناس ارشد سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور، رایانامه (j.salimi@ut.ac.ir)

چکیده

بررسی سلامت و پایداری حوزه‌های آبخیز بر مبنای اطلاعات محدود بسیار دشوار است. انتخاب متغیرهایی که بتواند تمامی ابعاد حوزه آبخیز را در قالب یک رویکرد مدیریت جامع مورد سنجش قرار دهد نیازمند یک روش منسجم و کارآمد است. مدل WHSI که شامل 34 متغیر کلیدی و نشان دهنده وضعیت سلامت و پایداری حوزه‌آبخیز است می‌تواند مبنای پژوهش‌های آینده قرار گیرد. این مدل که با توجه به شرایط بومی کشور ایران و متغیرهای موجود طراحی شده است وضعیت 10 سال اخیر حوزه آبخیز طالقان در استان البرز را به صورت کمی و کیفی مشخص می‌نماید. نتایج این پژوهش نشان داد وضعیت سلامتی حوزه آبخیز طالقان با امتیاز 73 در وضعیت سالم و به لحاظ پایداری با امتیاز 11 در وضعیت ناپایدار است.

واژگان کلیدی: سلامت، پایداری، حوزه آبخیز، طالقان، WHSI.